RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 226.615 van 6 maart 2014
in de zaak A. 207.484/VII-38.713.

In zake : Joseph TELEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ewoud De Vidts
kantoor houdend te 9300 Aalst
Graanmarkt 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de ARRONDISSEMENTSCOMMISSARIS
HASSELT - MAASEIK - TONGEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 december 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de arrondissementscommissaris Hasselt - Maaseik - Tongeren van 23 oktober 2012 waarbij aan Joseph Telen voor het jachtseizoen 2012-2013 geen jachtverlof wordt afgeleverd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 222.936 van 21 maart 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 februari 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura Vanhee, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker stelt dat hij jachtrechthouder is van een jachtgebied te Neeroeteren en omgeving en reeds meer dan 40 jaar jaagt.

Sedert 1993 wordt hem jaarlijks een jachtverlof toegekend.

3.2. Bij besluit van 23 augustus 2012 trekt de gouverneur van de provincie Limburg verzoekers vergunningen tot bezit van een aantal vuurwapens en diens recht om die vuurwapens voorhanden te hebben, in.

De intrekking is het gevolg van inlichtingen verstrekt door de procureur des Konings te Tongeren, waaruit blijkt dat er ongunstige gegevens te vermelden zijn over de morele eigenschappen van verzoeker en dat deze eventueel een gevaar voor verstoring van de openbare orde kunnen vormen.

Die beslissing tot intrekking wordt op 11 oktober 2012 aan de verwerende partij meegedeeld.

3.3. Op 23 oktober 2012 neemt de verwerende partij de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"Gelet op de aanvraag van een jachtverlof voor het seizoen 2012-2013 door de heer Joseph Telen;

Gelet op art. 5, 2° van het K.B. van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen : 'Een jachtverlof kunnen niet bekomen degenen die ontzet of vervallen verklaard zijn van het recht om wapens te dragen';

Gelet op de brief van de gouverneur d.d. 23 augustus 2012 aan het ambt van ondergetekende waarbij het hieronder vermeld Besluit van de Gouverneur d.d. 23 augustus 2012 ter kennis gebracht wordt van ondergetekende;

Gelet op het Besluit van de Gouverneur van de Provincie Limburg d.d. 23 augustus 2012 waarbij het recht van de heer Joseph TELEN om wapens voorhanden te hebben ingetrokken wordt o.a. om reden dat het bezit van vuurwapens door de heer TELEN een gevaar kan doen ontstaan voor de openbare orde en veiligheid;

Dat de intrekking van het recht om wapens voorhanden te hebben ook slaat op jachtgeweren;

Dat de intrekking van het recht om wapens voorhanden te hebben noodzakelijk impliceert dat men uiteraard niet meer in aanmerking komt om wapens te dragen;

Dat betrokkene bij het Besluit van de Gouverneur van de Provincie Limburg d.d. 23 augustus 2012 dus tevens ontzet of vervallen verklaard is van het recht om wapens te dragen;

Om die redenen :

Weiger ik afgifte van het gevraagde jachtverlof".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat zij de bestreden beslissing heeft genomen in de uitoefening van een gebonden bevoegdheid. Zij wijst in dat verband op artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen (hierna : koninklijk besluit van 28 februari 1977), waarop de bestreden beslissing uitdrukkelijk steunt, en stelt dat zij op grond van die bepaling enkel kon vaststellen dat verzoeker op 23 augustus 2012 door de provinciegouverneur werd ontzet uit zijn recht om wapens te dragen en als dusdanig niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden om een jachtverlof te verkrijgen. Dat zij in de betrokken omstandigheden over een gebonden bevoegdheid beschikt, wordt volgens de verwerende partij bevestigd in arrest nr. 221.837 van 20 december 2012. Zij besluit dat de ingeroepen middelen dan ook niet kunnen leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

5. Verzoeker betwist in zijn memorie van wederantwoord dat de verwerende partij te dezen over een gebonden bevoegdheid beschikte en aldus verplicht was om zijn jachtverlof te weigeren. Hij stelt dat de verwerende partij de betrokken terminologie door elkaar haalt en een verkeerde toepassing maakt van artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 februari 1977, dat volgens hem betrekking heeft op personen die initieel geen jachtverlof hebben kunnen verkrijgen. Ook betwist hij dat hij werd ontzet of vervallen verklaard van het recht om wapens voorhanden te hebben. Volgens verzoeker had de verwerende partij een eventuele weigeringsbeslissing moeten steunen op de artikelen 6 en/of 7 van voormeld koninklijk besluit, zijnde de bepalingen die betrekking hebben op de weigering van de hernieuwing van een bestaand jachtverlof. Verzoeker merkt bovendien op dat arrest nr. 221.837, waarnaar de verwerende partij verwijst, te dezen niet dienstig is, daar het betrekking heeft op een eerste aanvraag tot het verkrijgen van een jachtverlof, terwijl voorliggend dossier de hernieuwing van een bestaand jachtverlof betreft en uit de "ratio" en opbouw van het koninklijk besluit

van 28 februari 1977 duidelijk volgt dat beide gevallen verschillend moeten worden beoordeeld. Ten slotte wijst verzoeker op de omzendbrief van 25 oktober 2011 over de toepassing van de wapenwetgeving, waaruit zou blijken dat de bevoegdheid van de verwerende partij niet gebonden was.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 kan geen jachtverlof worden toegekend aan "diegenen die ontzet of vervallen verklaard zijn van het recht om wapens te dragen".

Artikel 14 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (wapenwet) bepaalt dat "niemand (...) een vergunningsplichtig vuurwapen (mag) dragen tenzij om een wettige reden en mits hij in het bezit is van een vergunning tot het voorhanden hebben van het betrokken wapen evenals een wapendrachtvergunning (...)".

De ontzetting uit het recht om een vergunningsplichtig wapen voorhanden te hebben, houdt derhalve noodzakelijk de ontzetting of het verval in om een wapen te dragen.

7. Door de intrekking van zijn vergunningen tot bezit van een aantal vuurwapens en het recht om die vuurwapens voorhanden te hebben, voldoet verzoeker niet aan de wettelijke voorwaarden om een jachtverlof te verkrijgen. De arrondissementscommissaris, die ter zake over een gebonden bevoegdheid beschikt, was dan ook verplicht de aanvraag van verzoeker af te wijzen en heeft op grond van artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 terecht het jachtverlof geweigerd.

Verzoeker kan geen voordeel halen uit de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing omdat de arrondissementscommissaris

hoe dan ook verplicht zou zijn om het jachtverlof opnieuw te weigeren. Verzoeker beschikt dan ook niet over het in rechte vereiste belang bij zijn annulatieberoep.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes maart tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	waarnemend kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Eric Brewaeys**